ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)
της 6ης Οκτωβρίου 1999 *

Στην υπόθεση T-123/97,

Salomon SA, εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Pringy (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους Loraine Donnedieu de Vabres και Jean-Pierre Jouyet, δικηγόρους Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Aloyse May, 31, Grand-rue,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον Gérard Rozet, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τον δικηγόρο Ami Barav, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζομένης από τη

Δημοκρατία της Αυστρίας, εκπροσωπούμενη από την Christine Stix-Hackl, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούγο την Πρεσβεία της Αυστρίας, 3, rue des Bains, L-1212,

και την

HTM Sport- und Freizeitgeräte AG, εταιρία αυστριακού δικαίου με έδρα το Schwechat (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τους Wolfgang Knapp, δικηγόρο Βρυξελλών και Φρανκφούρτης επί του Μάιν, και Till Müller-Ibold, δικηγόρο Φρανκφούρτης επί του Μάιν, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως 97/81/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 1996, σχετικά με ενισχύσεις της αυστριακής κυβέρνησης προς την επιχείρηση Head Tyrolia Mares υπό μορφή εισφορών κεφαλαίου (ΕΕ 1997, L 25, σ. 26),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Potocki, Πρόεδρο, K. Lenaerts, C. W. Bellamy, J. Azizi και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 24ης Μαρτίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο της διαφοράς

1 Το άρθρο 92, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 87 ΕΚ) ορίζει ότι:

«Δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά:

(...)

γ) οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον·

(...)».

2 Για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής η Επιτροπή καθόρισε τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση πνευματικών επιχειρήσεων (94/C 368/05) (ΕΕ 1994, C 368, σ. 12, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές).

Ιστορικό της διαφοράς

3 Η εταιρία αυστριακού δικαίου Head Tyrolia Mares (στο εξής: HTM) συγκροτείται από επιχειρήσεις που παράγουν και διαθέτουν στο εμπόριο αθλητικά είδη για χειμερινά αθλήματα, για τένις, καταδύσεις και γκολφ. Το 1994 η HTM πραγματοποίησε κύκλο εργασιών 5,2 δισεκατομμυρίων αυστριακών σελινίων (OS), δηλαδή +/- 390 εκατομμυρίων ECU (στο εξής: MECU), από το οποίο ποσό το 45 % στη Δυτική Ευρώπη, τον Ιούνιο του 1995, απασχολούσε περίπου 2 700 άτομα. Οι μονάδες παραγωγής της HTM βρίσκονται στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και στην Ευρώπη (Γερμανία, Αυστρία, Ιταλία, Δημοκρατία της Τσεχίας και Εστονία). Το αυστριακά εργοστάσια βρίσκονται στο Kennelbach (536 εργαζόμενοι), Hörbranz (279 εργαζόμενοι), Schwechat (395 εργαζόμενοι) και Neusiedl (80 εργαζόμενοι).

4 Η δημόσια εταιρία χαρτοφυλακίου Austria Tabakwerke (στο εξής: AT) απέκτησε το 1993 την πλειοψηφία των μετοχών της HTM αντί του ποσού των 20 εκατομμυρίων δολλαρίων ΗΠΑ (USD) (+/- 16 MECU). Η AT εισέφερε αμέσως νέα κεφάλαια ύψους 100 εκατομμυρίων USD (+/- 80 MECU). Τον ίδιο χρόνο, η HTM έλαβε από την AT μη προνομούχο μετοχικό δάνειο σε αντικατάσταση κεφαλαίου ύψους 82,25 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (DEM, +/- 45 MECU).

5 Παρά τα ανακοινωθέντα προγράμματα ορθολογιστικής οργάνωσης, διαφοροποίησης και νέων επενδύσεων, η HTM σημείωσε σοβαρές ζημίες το 1993 και το 1994 κυρίως λόγω της σοβαρής ύφεσης της διεθνούς αγοράς ειδών σκι από το τέλος της δεκαετίας του '80 και των πολύ αρνητικών αποτελεσμάτων που σημειώθηκαν σε ορισμένους άλλους τομείς όπως ο τομέας των αθλητικών ενδυμάτων και του εξοπλισμού γκολφ. Τα μεγάλα χρηματοοικονομικά βάρη και μια σειρά δαπανών αναδιάρθρωσης και εκτάκτων δαπανών εξασθένισαν περαιτέρω τη χρηματοοικονομική κατάσταση της επιχείρησης.

6 Τον Ιανουάριο του 1995 η AT ζήτησε από την Handelsbank SBC Warburg (στο εξής: Warburg) την κατάρτιση ενός προγράμματος εξυγιάνσεως της HTM και τον Μάρτιο του 1995 της ανέθεσε να καταστρώσει ένα πρόγραμμα ιδιωτικοποίησης της HTM και τον Μάιο του 1995 η Warburg κίνησε διαδικασία εξεύρεσης δυνητικών αγοραστών.

7 Για να αποφευχθεί η παύση πληρωμών της HTM, γιατί αναγκάστηκε, τον Απρίλιο του 1995, να εισφέρει 400 εκατομμύρια OS (+/- 30 MECU) στον όμιλο και να μετατρέψει σε ίδιο κεφάλαιο το μετοχικό δάνειο των +/- 45 MECU που είχε χορηγήσει το 1993.

8 Η Salomon παράγει μεταξύ άλλων αλπινικά σκι, απλά σκι, snowboard, υποδήματα και δετήρες σκι καθώς και μπαστούνια γκολφ. Ο κύκλος εργασιών της ανήλθε το 1995 σε 4 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα (FRF) περίπου (+/- 620 MECU), ποσό από το οποίο το 62 % πραγματοποιήθηκε μόνο στην αγορά ειδών χειμερινών αθλημάτων (+/- 386 MECU). Ως άμεσος ανταγωνιστής της HTM στην αγορά των ειδών χειμερινών αθλημάτων, η Salomon ζήτησε από την Επιτροπή, με επιστολή της 21ης Ιουνίου 1995 να ερευνήσει την εικαζομένη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων από την AT στην HTM.

9 Τον Ιούλιο του 1995 καταστρώθηκε ένα πρόγραμμα αναδιάρθρωσης της HTM, που θα της έδινε τη δυνατότητα να ανακτήσει την αποδοτικότητά της μέχρι το 1997. Για τη χρηματοδότηση του προγράμματος αυτού και την αποφυγή ενδεχομένης διαδικασίας πτωχεύσεως, το Αυστριακό Υπουργείο Οικονομικών ενέκρινε, τον Αύγουστο του 1995 την απόφαση της AT να εισφέρει νέο κεφάλαιο στην HTM ύψους 1,5 δισεκατομμυρίου OS (+/- 112 MECU), καταβλητέο σε δόσεις από το 1995 έως το 1997.

10 Στις 8 Αυγούστου 1995 οι αυστριακές αρχές γνωστοποίησαν στην Επιτροπή τις προθέσεις της AT. Την 1η Σεπτεμβρίου 1995 η Επιτροπή ζήτησε πληροφορίες από την Αυστριακή Κυβέρνηση η οποία και απάντησε στις 21 Σεπτεμβρίου 1995.

11 Στις 30 Σεπτεμβρίου 1995 η HTM έλαβε από την AT ποσό 373 εκατομμυρίων OS (+/- 28 MECU). Εντός του Σεπτεμβρίου 1995, εγκαταλήφθηκε η λύση της αναδιάρθρωσης λόγω της επιδεινώσεως της καταστάσεως της HTM και αποφασίστηκε η άμεση πώλησή της. Το διοικητικό συμβούλιο της AT αποφάσισε, με συμβουλή της Warburg, να δεχθεί την προσωρινή προσφορά ενός ομίλου διεθνών επενδυτών διευθυνομένων από τον Johan Eliasch (στο εξής: όμιλος Eliasch) και να αρχίσει διαπραγματεύσεις για την άμεση ιδιωτικοποίηση ολοκλήρου του ομίλου HTM.

12 Η συμφωνία που συνήφθη για τον όμιλο Eliasch προβλέπει τιμή αγοράς 10 εκατομμύρια OS (+/- 0,7 MECU) και εισφορά κεφαλαίου από την AT στην HTM ανερχόμενη σε 1,19 δισεκατομμύριο OS (+/- 88 MECU), σε πλείονες δόσεις. Ο όμιλος Eliasch ανέλαβε την υποχρέωση να εισφέρει άλλα 300 εκατομμύρια OS (+/- 22 MECU), από τα οποία τα 25 εκατομμύρια OS (+/- 2 MECU) αμέσως μετά την έγκριση των μέτρων της AT από την Επιτροπή.

13 Η AT θα ελάμβανε το 15 % της αύξησης αξίας των μεριδίων που θα επιτύγχανε ο όμιλος Eliasch κατά την ολική ή μερική πώληση της HTM σε τρίτους, μέσω εκχωρήσεως των μεριδίων ή ανοικτής προσφοράς προς πώληση. Τέλος ο όμιλος Eliasch είχε την υποχρέωση να συνεχίσει τις δραστηριότητες της HTM στην Αυστρία τουλάχιστον επί τριετία και να διατηρήσει το 50 % του σημερινού προσωπικού στο εργοστάσιο του Schwechat και το 80 % στα εργοστάσια του Hörbranz και του Kennelbach.

14 Την τελευταία εβδομάδα του Νοεμβρίου 1995, ανακοινώθηκε στην Επιτροπή ότι οι τράπεζες συμφωνούν να συμβάλουν στην αναδιάρθωση της HTM, μετά την αλλαγή ιδιοκτήση, με τη διαγραφή των πιστώσεών τους μέχρι ποσού 630 εκατομμυρίων OS (+/- 47 MECU) και με την αναδιάρθρωση του χρέους.

15 Με πράξη της 20ής Δεκεμβρίου 1995 που τροποποιήθηκε στις 13 Μαρτίου 1996, η Επιτροπή κίνησε, δυνάμει του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 88 ΕΚ), τη διαδικασία εξετάσεως του συμβιβαστού, ως ενισχύσεως αναδιάρθρωσης της HTM, των εισφορών κεφαλαίου 400 εκατομμυρίων OS (+/- 30 MECU) του Απριλίου 1995 (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω) και 1,19 δισεκατομμυρίου OS (+/- 88 MECU) (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω) που είχαν ήδη πραγματοποιηθεί ή προβλέπονταν από την AT στο πλαίσιο της συμφωνίας πωλήσεως με τον όμιλο Eliasch.

16 Εξάλλου, η Επιτροπή θεώρησε ότι, μετά την αναδιάρθρωσή του σε δάνειο αποδοτέο στο επιτόκιο της αγοράς, το συνολικό ποσό του 1,273 δισεκατομμυρίου OS (+/- 95 MECU) από το οποίο είχαν ήδη καταβληθεί στην HTM 773 εκατομμύρια (+/- 58 MECU) (βλ. σκέψεις 7 και 11 ανωτέρω) μπορούσε να εγκριθεί ως ενίσχυση διασώσεως.

17 Προς τούτο η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση προς τα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερομένους, βάσει του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, σχετικά με ενίσχυση χορηγούμενη από την Ομοσπονδιακή Αυστριακή Κυβέρνηση υπό μορφή εισφοράς κεφαλαίου υπέρ της HTM (ΕΕ 1996, C 124, σ. 5).

18 Στις αρχές του Φεβρουαρίου 1996, η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι η συμφωνία πωλήσεως εκτελέστηκε με τη μεταβίβαση των μετοχών της HTM από την AT προς τον όμιλο Eliasch.

19 Στο πλαίσιο της διαδικασίας εξετάσεως, η Salomon SA (στο εξής: Salomon) υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με υπόμνημα της 30ής Απριλίου 1996.

20 Με την απόφαση 97/81/ΕΚ, της 30ής Ιουλίου 1996, σχετικά με ενισχύσεις της Αυστριακής Κυβέρνησης προς την HTM υπό μορφή εισφορών κεφαλαίου (ΕΕ 1997, L 25, σ. 26, στο εξής: απόφαση), η Επιτροπή έκρινε ότι οι εισφορές κεφαλαίου ύψους 400 εκατομμυρίων OS (+/- 30 MECU) (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω) και 1,19 δισεκατομμυρίου OS (+/- 88 MECU) (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω), ήτοι 118 MECU, συνιστούν κρατική ενίσχυση, η οποία όμως μπορεί να κριθεί ότι συμβιβάζεται προς την κοινή αγορά, ως ενίσχυση αναδιάρθρωσης, υπό ορισμένους όρους.

21 Η Επιτροπή σημειώνει στην απόφαση ότι η αγορά αλπινικού σκι είναι κορεσμένη, εμφανίζει κατά πολύ πλεονάζον δυναμικό, ενώ παρατηρείται τάση συγκέντρωσης μικρού αριθμού μεγάλων παραγωγών. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η αγορά δετήρων και υποδημάτων σκι παρουσιάζουν παράλληλη εξέλιξη.

22 Κατά την απόφαση, το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης προβλέπει επαναφορά της παραγωγής της HTM στις βασικές δραστηριότητές της (εξοπλισμός τένις, σκι, δετήρες και υποδήματα σκι, εξοπλισμός καταδύσεων), παραγωγή η οποία θα επικεντρωθεί συντόμως και κυρίως στο εμπορικό σήμα Head, στο μάρκετινκ, σε καινοτόμα προϊόντα υψηλής τεχνολογίας και στην αμερικανική αγορά. Αφού ολοκληρωθεί η αναδιάρθρωση, στους μακροπρόθεσμους στόχους θα περιλαμβάνεται η επέκταση της εμπορικής δραστηριότητας προς την κατεύθυνση νέων προϊόντων (με την απόκτηση αδειών εκμεταλλεύσεως) και νέων γεωγραφικών αγορών. Το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης προβλέπει εξισορρόπηση για τον τομέα εκμεταλλεύσεως το 1996, αποκατάσταση της αποδοτικότητας για το 1997 και, ως τελικό στόχο, την εισαγωγή στο χρηματοστήριο για το 1998 ή το 1999.

23 Το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης δίνει έμφαση στα ακόλουθα σημεία:

— προσαρμογή του παραγωγικού δυναμικού στον τομέα των αθλητικών ειδών (σκι, δετήρες και υποδήματα σκι) και των ρακετών τένις προς τη μείωση της ζητήσεως. Αυτό περιλαμβάνει την εξωτερική ανάθεση και τη μετατόπιση παραγωγικών διαδικασιών στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης με πρόσληψη εργατικού δυναμικού προκειμένου να μειωθεί το κόστος παραγωγής·

— σταδιακή κατάργηση μη προσοδοφόρων γραμμών παραγωγής και τη μείωση των αποθεμάτων·

— ορθολογιστική οργάνωση και μείωση του πάγιου κόστους των πωλήσεων και της διαχείρισης, περιλαμβανομένης και της συγχώνευσης εταιριών·

— ανάπτυξη και εγκατάσταση ενός συστήματος υλικοτεχνικής μέριμνας για τον κεντρικό έλεγχο της διαχείρισης των αποθεμάτων, του εφοδιασμού και των αποστολών καθώς και εκσυχρονισμός των συστημάτων διαχείρισης και των διαδικασιών παραγωγής.

24 Το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης προβλέπει μεταξύ άλλων ετήσια μείωση της ικανότητας κατά 39 % για τα σκι, 59 % για τους δετήρες σκι, 9 % για τα υποδήματα σκι και 38 % για τις ρακέτες τένις. Σε διάφορους τομείς δραστηριότητας προβλέπεται μείωση του προσωπικού.

25 Το άμεσο κόστος της αναδιάρθρωσης από το 1995 έως το 1997 εκτιμάται σε 159 εκατομμύρια USD (+/- 127 MECU). Το κόστος αυτό αφορά κυρίως την παύση των δραστηριοτήτων στον τομέα του γκολφ, την εγκατάλειψη του τομέα των αθλητικών ενδυμάτων, τη μείωση των ικανοτήτων παραγωγής και την αναδιοργάνωση των εγκαταστάσεων του Kennelbach, του Schwerchat και του Hörbranz. Σ' αυτές τις δαπάνες προστίθενται και οι αποζημιώσεις απολύσεως του προσωπικού.

26 Το πρόγραμμα ανδιάρθρωσης των κεφαλαίων, που αποτελεί μέρος του προγράμματος αναδιαρθρώσεως, προβλέπει, εκτός από τις εισφορές κεφαλαίου της AT καθώς και την παραίτηση των Τραπεζών από απαιτήσεις και τόκους, ύψους 630 εκατομμυρίων OS (+/- 47 MECU) (βλ. σκέψη 14 ανωτέρω), δύο εισφορές κεφαλαίου του ομίλου Eliasch +/- 2 MECU και +/- 20 MECU (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω), έως το 1998, και μια διεθνή δημόσια προσφορά πώλησης με αναμενόμενα έσοδα 60 εκατομμύρια USD (+/- 48 MECU). Δεδομένου ότι η αναλογία ιδίων κεφαλαίων της HTM το 1998 (7 %) θεωρείται πολύ χαμηλή για να δώσει τη δυνατότητα στην επιχείρηση να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τον διεθνή ανταγωνισμό, η συνεισφορά του ομίλου Eliasch στην αναδιάρθρωση του κεφαλαίου και η εισαγωγή στο χρηματηστήριο θεωρούνται ως καθοριστικά στοιχεία για τη χρηματοοικονομική διάρθρωση της HTM καθόσον μειώνουν περαιτέρω το χρέος της.

27 Το διατακτικό της αποφάσεως προβλέπει στο άρθρο 1 ότι οι εισφορές της AT προς την HTM υπό μορφή εισφορών κεφαλαίου ύψους 1,59 δισεκατομμυρίου OS (+/- 118 MECU) (βλ. σκέψη 20 ανωτέρω) συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Η ενίσχυση αυτή κρίνεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', διότι θα ευνοήσει την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών κλάδων, ενώ δεν επηρεάζει τις συνθήκες του εμπορίου κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον.

28 Η καταβολή του ποσού αυτού του 1,59 δισεκατομμυρίου OS, που περιλαμβάνει το ποσό του 1,273 δισεκατομμυρίου OS (+/- 95 MECU) το οποίο εγκρίθηκε ήδη από την Επιτροπή ως ενίσχυση διασώσεως (βλ. σκέψη 16 ανωτέρω), έχει προγραμματιστεί ως

ακολούθως: 400 εκατομμύρια OS (+/- 30 MECU) τον Απρίλιο του 1995 (σκέψη 7 ανωτέρω) και 373 εκατομμύρια OS (+/- 28 MECU) στις 30 Σεπτεμβρίου 1995 (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω). Τέλος προβλέπεται η καταβολή ποσού 27 εκατομμυρίων OS (+/- 2 MECU), καθώς και η κλιμάκωση της καταβολής του υπολοίπου από τις 31 Δεκεμβρίου 1995 μέχρι τις 31 Μαρτίου 1998.

29 Στο δεύτερο άρθρο, η απόφαση ορίζει ότι, για να εξασφαλιστεί το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης με την κοινή αγορά, η Αυστριακή Κυβέρνηση, πρέπει να φροντίσει για την τήρηση των ακολούθων όρων:

— το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης να εφαρμοσθεί όπως υποβλήθηκε στην Επιτροπή. Στα τέλη Αυγούστου και Φεβρουαρίου κάθε χρόνου έως το 1999, η HTM θα υποβάλλει έκθεση επί της προόδου της αναδιάρθρωσης, από την οποία θα απορρέει η οικονομική ανάπτυξη και τα οικονομικά αποτελέσματα της επιχείρησης, καθώς και η αντιστοιχία τους προς το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης. Επιπλέον, η επιχείρηση θα υποβάλλει τα αποτελέσματα εκμετάλλευσης του ομίλου για τα έτη 1995 έως 1999, το αργότερο έως το τέλος Ιουνίου του εκάστοτε επομένου έτους·

— η μείωση του δυναμικού παραγωγής που προβλέπεται στο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης πρέπει απαρεγκλίτως να εφαρμοσθεί·

— η εισφορά 25 εκατομμυρίων OS (+/- 2 MECU) (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω) από μέρους του ομίλου Eliasch προς την HTM θα πραγματοποιηθεί εντός ενός μηνός μετά την ημερομηνία της παρούσας απόφασης·

— η εισφορά 275 εκατομμυρίων OS (+/- 20 MECU) (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω) από μέρους του ομίλου Eliasch προς την HTM θα πραγματοποιηθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 1998·

— μια πρόσθετη εισφορά νέων ιδίων κεφαλαίων ύψους τουλάχιστον 600 εκατομμυρίων OS (+/- 48 MECU) (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω) θα γίνει με διεθνή δημόσια τοποθέτηση ή με άλλον τρόπο που θα έχει παρόμοιο αποτέλεσμα, το αργότερο μέχρι τα τέλη του 1999·

— παρελθούσες ζημίες μέχρι ποσού 1,59 δισεκατομμυρίου OS (+/ 118 MECU) δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για τη μείωση των φορολογητέων εσόδων.

30 Τέλος το άρθρο 3 ορίζει ότι η απόφαση απευθύνεται στην Αυστριακή Δημοκρατία.

31 Η απόφαση κοινοποιήθηκε στην Αυστριακή Κυβέρνηση στις 21 Αυγούστου 1996 και δημοσιεύθηκε στις 28 Ιανουαρίου 1997.

Διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου

32 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 18 Απριλίου 1997, η Salomon άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως.

33 Με διάταξη της 21ης Νοεμβρίου 1997, επετράπη στην Αυστριακή Δημοκρατία και στην HTM να παρέμβουν στη δίκη προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

34 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ζήτησε, πάντως, από τους διαδίκους να απαντήσουν εγγράφως σε ορισμένες ερωτήσεις.

35 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 24ης Μαρτίου 1999.

Αιτήματα των διαδίκων

36 Η Salomon ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

37 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

38 Η Αυστριακή Δημοκρατία ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

39 Η ΗΤΜ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη ως εκπρόθεσμη,

— να την απορρίψει ως προδήλως αβάσιμη,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της ΗΤΜ.

Επί του παραδεκτού

40 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη κατά τα ουσιώδη από τις παρεμβαίνουσες, ισχυρίζεται ότι η προσφυγή, που ασκήθηκε στις 18 Απριλίου 1997, είναι εκπρόθεσμη διότι η σχετική προθεσμία άρχισε να τρέχει από την ημέρα κατά την οποία η προσφεύγουσα έλαβε γνώση της αποφάσεως. Δεδομένου ότι ο Τύπος ασχολήθηκε με την απόφαση

ήδη από την ημερομηνία της εκδόσεώς της, στις 30 Ιουλίου 1996, η προσφεύγουσα όφειλε τότε να ζητήσει από την Επιτροπή να της κοινοποιήσει την απόφαση και να ασκήσει την προσφυγή της εντός δύο μηνών αφότου έλαβε γνώση του περιεχομένου της αποφάσεως. Η εκ των υστέρων δημοσίευση της αποφάσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* δεν μπορεί να σημάνει νέα έναρξη της προθεσμίας αυτής.

41 Η Salomon φρονεί, αντιθέτως, ότι άσκησε εμπροθέσμως την προσφυγή της. Μόνον αν η προσβαλλομένη πράξη δεν έχει δημοσιευθεί ή δεν έχει κοινοποιηθεί, η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία κατά την οποία ο προσφεύγων έλαβε γνώση αυτής. Αντιθέτως, όταν μια απόφαση δεν κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα, όπως εν προκειμένω, ώστε να μπορεί αυτός να λάβει ακριβή γνώση του περιεχομένου της, αλλά δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, η αφετηρία της προθεσμίας είναι ακριβώς η ημερομηνία δημοσιεύσεως, ανεξαρτήτως του αν η δημοσίευση είναι προαιρετική, όπως εξάλλου επιβεβαιώνει η δικαστική πρακτική στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων.

42 Αρκεί να σημειωθεί ότι, όπως ορίζει το πέμπτο εδάφιο του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ (ήδη, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 230 ΕΚ), το κριτήριο της ημερομηνίας κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει γνώση της πράξεως ως σημείου αφετηρίας της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής εμφανίζει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με τη δημοσίευση ή την κοινοποίηση (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1998, Γερμανία κατά Συμβουλίου, C-122/95, Συλλογή 1998, σ. I-973, σκέψη 35).

43 Επιπλέον διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε να δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα, τεύχος L, το πλήρες κείμενο των αποφάσεων περί υπό όρους εγκρίσεως κρατικών ενισχύσεων που εκδίδονται, όπως εν προκειμένω, με εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης [βλ. *Droit de la concurrence dans les Communautés européennes*, (δίκαιο του ανταγωνισμού στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες), τόμος II A, «Règles applicables aux aides d'État» (κανόνες που εφαρμόζονται στις κρατικές ενισχύσεις), 1995, σ. 43, σημείο 53 και σ. 55, σημείο 90, στοιχείο d].

44 Δεδομένου ότι η απόφαση δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 25 της 28ης Ιανουαρίου 1997, αυτή η ημερομηνία είναι η αφετηρία της προθεσμίας έναντι της προσφεύγουσας.

45 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα που στρέφονται κατά του παραδεκτού της προσφυγής.

Επί της ουσίας

Έκταση του ελέγχου νομιμότητας που ασκεί το Πρωτοδικείο ως προς το συμβιβαστό της επίδικης ενίσχυσης αναδιαρθρώσεως

46 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί προκαταρκτικώς ότι για τις πράξεις των κοινοτικών οργάνων υπάρχει τεκμήριο νομιμότητας (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 1987, Consorzio Cooperative d'Abruzzo κατά Επιτροπής, 15/85, Συλλογή 1985, σ. 1005, σκέψη 10), που οφείλει να αντικρούσει ο ζητών την ακύρωση της πράξεως, προσκομίζοντας τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να αμφισβητήσει τις εκτιμήσεις του καθού οργάνου.

47 Εξάλλου, κατά παγία νομολογία, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την εφαρμογή του άρθρου 92, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Δεδομένου ότι αυτή η διακριτική ευχέρεια συνεπάγεται πολύπλοκες εκτιμήσεις οικονομικής και κοινωνικής φύσεως, ο δικαστικός έλεγχος μιας αποφάσεως της Επιτροπής, ληφθείσας στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο του αν τηρήθηκαν οι κανόνες διαδικασίας και αιτιολογήσεως, αν υφίσταντο τα πραγματικά περιστατικά που ελήφθησαν υπόψη για την αμφισβητουμένη επιλογή, αν υφίσταται πρόδηλη

πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή κατάχρηση εξουσίας. Ειδικότερα, δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να υποκαταστήσει τον εκδόντα την απόφαση στην οικονομική του εκτίμηση (απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 1998, British Airways κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-371/94 και T-394/94, Συλλογή 1998, σ. II-2405, σκέψη 79).

48 Επιπλέον, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης, η νομιμότητα μιας κοινοτικής πράξεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο της εκδόσεώς της. Ειδικότερα, οι πολύπλοκες εκτιμήσεις στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή πρέπει να εξετάζονται μόνο σε συνάρτηση με τα στοιχεία που αυτή είχε στη διάθεσή της κατά τον χρόνο που τις πραγματοποίησε (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση British Airways κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 81).

49 Τέλος, ο ισχυρισμός και μόνον ότι δεν θα τηρηθεί ένας από τους όρους εγκρίσεως μιας ενίσχυσης δεν είναι ικανός να θέσει υπό αμφισβήτηση αυτή καθαυτή τη νομιμότητα της εγκριτικής αποφάσεως. Πράγματι, κατά κανόνα, η νομιμότητα μιας κοινοτικής πράξεως δεν είναι δυνατόν να εξαρτάται από ενδεχόμενες δυνατότητες καταστρατηγήσεώς της ούτε από αναδρομικές εκτιμήσεις σχετικά με τον βαθμό αποτελεσματικότητάς της (απόφαση British Airways κ.λπ. κατά Επιτροπής, όπ.π., σκέψη 291).

50 Υπό το φως αυτών των αρχών πρέπει να εξεταστούν οι λόγοι ακυρώσεως και τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα.

Επί των χρηματοοικονομικών πράξεων που η απόφαση δεν έλαβε υπόψη για την έγκριση της ενίσχυσης αναδιαρθρώσεως

51 Χωρίς να ισχυρίζεται ότι η εισφορά κεφαλαίου που χορήγησε η AT στην HTM το 1993 ύψους +/- 80 MECU (βλ. σκέψη 4 ανωτέρω) συνιστά κρατική ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 92 της Συνθήκης, η Salomon υποστηρίζει, πρώτον, ότι, το άρθρο

VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (στο εξής: ΓΣΔΕ) και το άρθρο 23 της συμφωνίας ελευθέρων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/003, σ. 4, στο εξής: ΣΕΣ) που ίσχυαν τότε, απαγόρευαν τις ενισχύσεις που τείνουν να στρεβλώσουν τη λειτουργία του ανταγωνισμού. Επομένως, η εισφορά του 1993 δεν έπρεπε να γίνει και η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη το στοιχείο αυτό κατά την εκτίμηση του συστήματος ενισχύσεων που έτυχε η HTM από το 1993.

52 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη κατά τα ουσιώδη από τις παρεμβαίνουσες, θεωρεί απαράδεκτο το επιχείρημα της Salomon, η οποία ούτε αμφισβήτησε την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας καθότι δεν έδωσε συνέχεια στο ζήτημα της εν λόγω εισφοράς κεφαλαίου, ούτε ανέπτυξε το επιχείρημα αυτό κατά τη διαδικασία εξετάσεως.

53 Η Salomon απαντά, αφενός, ότι η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας υπήρξε πράξη προπαρασκευαστική της μέλλουσας τελικής απόφασης και συνεπώς δεν ήταν δεκτική προσφυγής ακυρώσεως. Η Salomon παρατηρεί, αφετέρου, ότι η Επιτροπή γνώριζε για την εισφορά κεφαλαίου του 1993 διότι η προσφεύγουσα έκανε λόγο γι' αυτή στην προαναφερθείσα επιστολή της της 21ης Ιουνίου 1995.

54 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί, πρώτον, ότι μια απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης δεν παράγει έννομα αποτελέσματα και, επομένως, δεν συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως παρά μόνον κατά το μέτρο που συνεπάγεται χαρακτηρισμό της ενισχύσεως ως υφισταμένης ή νέας και επιλογή των εφαρμοστέων διαδικαστικών κανόνων (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-126/96 και T-127/96, BFM και EFIM, Συλλογή 1998, σ. II-3437, σκέψη 43).

55 Το Πρωτοδικείο κρίνει, δεύτερον, ότι η προσφεύγουσα δεν θα μπορούσε παραδεκτώς να προβάλει πραγματικά στοιχεία που ήταν άγνωστα στην Επιτροπή και τα οποία δεν της επισήμανε κατά τη διαδικασία εξετάσεως (βλ. κατ' αυτή την έννοια απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1994, C-278/92, C-279/92 και

Γ-280/92, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-4103, σκέψη 31, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 1999, Τ-37/97, Forges de Clabecq κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 93). Αντιθέτως, τίποτα δεν εμποδίζει την προσφεύγουσα να αναπτύξει κατά της τελικής αποφάσεως ένα νομικό ισχυρισμό τον οποίο δεν είχε προβάλει κατά το στάδιο της διαδικασίας εξετάσεως που κινήθηκε με την πράξη της 20ής Δεκεμβρίου 1995, η οποία τροποποιήθηκε μεταγενέστερα (βλ. απόφαση Forges de Clabecq, όπ.π., σκέψη 93).

56 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή.

57 Επί της ουσίας, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη κατά τα ουσιώδη από τις παρεμβαίνουσες, αντιτάσσει ότι η εισφορά κεφαλαίου του 1993 δεν επηρεάζει την εκτίμηση του συμβιβαστού του ποσού της εγκριθείσας ενίσχυσης, η οποία στηρίζεται σε ξεχωριστή ανάλυση των επιδίκων εισφορών και όχι σε σύγκριση με προγενέστερες παρεμβάσεις, η νομιμότητα των οποίων δεν αμφισβητείται (Ισπανία κατά Επιτροπής, όπ.π., σκέψη 71). Εξάλλου, το άρθρο 92 της Συνθήκης δεν έχει εφαρμογή ratione temporis στο ποσό που χορήγησε η ΑΤ στην ΗΤΜ το 1993. Τέλος, τα μέτρα που έλαβε τότε η ΑΤ υπέρ της ΗΤΜ δεν αντέβαιναν ούτε στη ΓΣΔΕ ούτε στη ΣΕΣ.

58 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, όταν η Επιτροπή κίνησε την επίδικη διαδικασία εξετάσεως (βλ. σκέψη 15 ανωτέρω), το άρθρο VI της ΓΣΔΕ και το άρθρο 23, παράγραφος 1, της ΣΕΣ δεν μπορούσαν πλέον να αποτελούν το νόμιμο έρεισμα για την εκτίμηση του συμβιβαστού προς την κοινή αγορά των εισφορών κεφαλαίου της ΑΤ προς την ΗΤΜ. Κατά τα λοιπά, το άρθρο VI της ΓΣΔΕ, που αφορά τους δασμούς αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικούς, δεν ήταν λυσιτελές, ενώ το άρθρο 23 της ΣΕΣ παρείχε στα συμβαλλόμενα μέρη μια απλή δυνατότητα παρεμβάσεως κατά των κρατικών ενισχύσεων.

59 Για τον λόγο αυτό η Επιτροπή ουδόλως είχε την υποχρέωση από τις δύο προαναφερθείσες διατάξεις να λάβει υπόψη την εισφορά κεφαλαίου του 1993 κατά την εκτίμηση της επίδικης ενίσχυσης αναδιαρθρώσεως (στο εξής: ενίσχυση).

60 Εξάλλου, για να εκτιμήσει την αναλογικότητα της ενίσχυσης, η Επιτροπή δεν μπορούσε παρά να λάβει υπόψη τις εισφορές κεφαλαίου που καλύπτει το σχέδιο αναδιαρθρώσεως, του οποίου αποτελούσαν την αναγκαία αντιστάθμιση και στήριξη.

61 Εξάλλου, το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ των ποσών που καταβλήθηκαν το 1993 και των εισφορών κεφαλαίου που χορηγήθηκαν από τον Απρίλιο του 1995 (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω) και εγκρίθηκαν με την απόφαση δεν επέτρεπε να περιληφθούν τα ποσά αυτά σε μια και μόνη εκτίμηση της χρηματοοικονομικής κατάστασης της HTM, στο πλαίσιο της διαδικασίας εξετάσεως της ενισχύσεως.

62 Επιπλέον, η Salomon επισημαίνει το μετοχικό δάνειο ύψους +/- 45 MECU (βλ. σκέψη 4 ανωτέρω) που χορήγησε η AT στην HTM το 1993, καθώς και τη μετατροπή του σε ίδιους πόρους που έγινε τον Απρίλιο του 1995 (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω).

63 Το Πρωτοδικείο φρονεί ότι το μετοχικό δάνειο ήταν εξ αρχής, ανεξάρτητα από τον χαρακτηρισμό του στους λογαριασμούς της HTM, μη προνομούχο δάνειο που προοριζόταν να αντικαταστήσει τους ιδίους πόρους της επιχείρησης. Λόγω της σοβαρής υπερχρεώσεως της HTM κατά τη μετατροπή του δανείου σε ιδίους πόρους, αποκλείστηκε στην πραγματικότητα η αποπληρωμή του δανείου, το οποίο επομένως δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως χρέος της HTM έναντι της AT, η άφεση του οποίου θα συνιστούσε πράγματι πρόσθετο πλεονέκτημα.

64 Επομένως, η μετατροπή του δανείου σε ιδίους πόρους, κατά το μέρος που συνεπαγόταν παραίτηση της AT από την αξίωση επιστροφής μιας μη ανακτήσιμης πίστωσης, δεν παρέσχε καθεαυτή κανένα οικονομικό πλεονέκτημα στην HTM εις βάρος της AT υπό τη μορφή μεταφοράς δημοσίων πόρων.

65 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε νομική πλάνη αποφεύγοντας να χαρακτηρίσει τη μετατροπή αυτή ως κρατική ενίσχυση.

66 Τέλος, η Salomon παρατηρεί ότι οι τράπεζες δέχτηκαν να παραιτηθούν από τις πιστώσεις τους μέχρι ποσού +/- 47 MECU (βλ. σκέψη 14 ανωτέρω). Κατά τούτο, όπως πληροφορήθηκε η προσφεύγουσα, η παραίτηση αυτή ενείχε στοιχεία κρατικής ενίσχυσης και συνεπώς έπρεπε να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της απόφασης.

67 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, απαντώντας σε ερώτησή του, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η κοινοπραξία των τραπεζών εξάρτησε τόσο την παραίτηση από μέρος των απαιτήσεών τους συνολικού ύψους 2 δισεκατομμυρίων OS (+/- 150 MECU), όσο και την αναδιάρθρωση του υπολοίπου χρέους από ορισμένες εγγυήσεις, μεταξύ των οποίων η εκ μέρους της Επιτροπής έγκριση των κοινοποιηθεισών εισφορών κεφαλαίου.

68 Εφόσον, σε περίπτωση πτωχεύσεως της HTM, οι τράπεζες υπήρχε κίνδυνος να χάσουν ακόμα μεγαλύτερο μέρος των απαιτήσεών τους, και ελλείψει αρνησικυρίας εκ μέρους των ιδιωτικών τραπεζών που αντιπροσώπευαν το ένα τρίτο των μελών της κοινοπραξίας, δεν προκύπτει ότι η παραίτηση των δημοσίων τραπεζών ενείχε στοιχεία κρατικής ενισχύσεως, όπως δέχτηκε η Επιτροπή.

69 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε νομική πλάνη θεωρώντας ότι δεν αποδείχθηκε ότι η παραίτηση των τραπεζών ενείχε στοιχεία κρατικής ενισχύσεως.

70 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε νομική πλάνη παραλείποντας να λάβει υπόψη τις επίδικες χρηματοοικονομικές πράξεις για την έγκριση της ενίσχυσης.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι δηλαδή η ενίσχυση δεν εμφανίζει ενότητα

71 Η Salomon υποστηρίζει ότι, κατά παράβαση των κατευθυντηρίων γραμμών, το σύνολο των διαδοχικών εισφορών κεφαλαίου που δεν εξυπηρετούσαν τους ίδιους σκοπούς δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ενιαία ενίσχυση. Ειδικότερα, το ποσό των +/- 30 MECU (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω), που χορήγησε η AT τέσσερις μήνες πριν από την κατάρτιση του σχεδίου αναδιάρθρωσης, δεν ήταν δυνατό να εντάσσεται στο σχέδιο αυτό και ανταποκρινόταν στην ανάγκη αποφυγής της παύσης πληρωμών της HTM. Το ποσό των +/- 28 MECU που έλαβε η HTM κατά το θέρος του 1995 (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω) χορηγήθηκε στο πλαίσιο του αυτοτελούς σχεδίου αναδιαρθρώσεως που καταστρώθηκε τότε προκειμένου να αποφευχθεί η διαδικασία πτωχεύσεως. Όταν το σχέδιο αυτό εγκαταλείφθηκε υπέρ της λύσης της άμεσης πώλησης, λόγω επιδεινώσεως της καταστάσεως της HTM, αποφασίστηκε η πραγματοποίηση και νέων εισφορών κεφαλαίου για τις ανάγκες αυτής της νέας προοπτικής.

72 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη κατά τα ουσιώδη από τις παρεμβαίνουσες, φρονεί ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα ικανό να αντικρούσει τον ισχυρισμό περί της ενότητας της ενίσχυσης.

73 Από την έκθεση των πραγματικών περιστατικών (σκέψεις 15 και 16 ανωτέρω) προκύπτει ότι οι επίδικες εισφορές κεφαλαίου εγκρίθηκαν αρχικά ως ενίσχυση διάσωσης χωρίς να προδικάζεται η μεταγενέστερη έγκρισή τους ως ενίσχυση αναδιαρθρώσεως. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξετάσεως εγκρίθηκαν υπ' αυτόν τον νέο χαρακτηρισμό υπό τον όρο ότι θα εφαρμοστεί το σχέδιο αναδιαρθρώσεως που εγκρίθηκε με την απόφαση.

74 Εξ αυτού έπεται ότι το εν λόγω σχέδιο καλύπτει τις επίδικες εισφορές κεφαλαίου, ασχέτως του αν αυτές εγκρίθηκαν αρχικά ως ενίσχυση διασώσεως, η νομιμότητα των οποίων δεν προσβάλλεται με την προσφυγή.

75 Εφόσον οι εισφορές αυτές εντάσσονται στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως που εγκρίθηκε με την απόφαση, η πραγματοποίησή τους σε διαδοχικές δόσεις δεν επηρεάζει την ενότητα της ενίσχυσης.

76 Υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να απορριφθεί ο λόγος ακυρώσεως.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ότι δηλαδή είναι παράνομη η αναφορά στην ολιγοπωλιακή διάρθρωση των αγορών των ειδών χειμερινών αθλημάτων

77 Η Salomon παρατηρεί ότι η άποψη της Επιτροπής, ότι η εξαφάνιση της HTM θα ενίσχυε την ολιγοπωλιακή διάρθρωση των αγορών ειδών χειμερινών αθλημάτων, ισοδυναμεί με τον ισχυρισμό, που αντιβαίνει στη πρόθεση των συντακτών της Συνθήκης ΕΚ καθώς και στο γράμμα των περί κρατικών ενισχύσεων διατάξεών της, ότι μια τέτοια ενίσχυση δικαιολογείται εφόσον υπάρχει ολιγοπωλιακή αγορά.

78 Η Επιτροπή αμφισβητεί ότι από την απόφαση μπορεί να συναχθεί τέτοιο συμπέρασμα.

79 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η Επιτροπή δεν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση συμβιβάζεται με την κοινή αγορά λαμβάνοντας υπόψη μόνον τον ολιγοπωλιακό χαρακτήρα που προσδίδεται στις σχετικές αγορές. Αντιθέτως, όπως προκύπτει από την παράγραφο 8.2, τελευταίο εδάφιο, της απόφασης, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τη διάρθρωση αυτή των αγορών μόνο για να στηρίξει περαιτέρω τα επιχειρήματά της ότι το ποσό της ενίσχυσης, λαμβανομένου υπόψη του κόστους των μέτρων αναδιάρθρωσης που οφείλει να λάβει η HTM, δεν ήταν ικανό να προκαλέσει αδικαιολόγητες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού αντίθετες προς το κοινό συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης.

80 Υπό τις συνθήκες αυτές ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, της εσφαλμένης αναλύσεως των σχετικών αγορών

81 Πρώτον, η Salomon προσάπτει στην Επιτροπή ότι ακολούθησε μια σφαιρική προσέγγιση των συγκεκριμένων αγορών, ενώ όφειλε να αντιμετωπίσει χωριστά τον τομέα των ειδών χειμερινών αθλημάτων, στον οποίο η HTM πραγματοποιεί το 45 % του κύκλου εργασιών της.

82 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η Επιτροπή παραθέτει στο σημείο 4 της απόφασης τη δέουσα ανάλυση της κατάστασης και των τάσεων των τριών αγορών ειδών χειμερινών αθλημάτων (σκι, δετήρες και υποδήματα σκι) και διαπίστωσε στην παράγραφο 8.2 της απόφασης τη λήψη μέτρων ικανών να προλάβουν στο μέτρο του δυνατού την αδικαιολόγητη νόθευση της αγοράς σε καθεμιά από τις αγορές αυτές.

83 Κατ' αυτόν τον τρόπο και αντίθετα με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, η Επιτροπή ανέλυσε χωριστά τους τομείς των ειδών χειμερινών αθλημάτων και τους άλλους τομείς δραστηριότητας της HTM.

84 Σημειωτέον επιπλέον ότι, για τον έλεγχο της καταλληλότητας του σχεδίου αναδιάρθρωσης της HTM και του συμβιβαστού της ενίσχυσης, η Επιτροπή δεν μπορούσε παρά να προβεί σε σφαιρική εκτίμηση όλων των τομέων δραστηριότητας της δικαιούχου επιχειρήσεως.

85 Η Salomon δέχεται μεν ότι η αγορά των δετήρων σκι κυριαρχείται από πέντε επιχειρήσεις, πλην όμως, προσάπτει, δεύτερον, στην Επιτροπή ότι εσφαλμένα θεώρησε ότι οι αγορές σκι και υποδημάτων σκι χαρακτηρίζονται από την παρουσία περιο-

ρισμένου αριθμού ανταγωνιστών, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η εξαφάνιση της HTM θα είχε ζημιογόνες επιπτώσεις στη διάρθρωση της αγοράς, διότι θα προκαλούσε την εμφάνιση ακόμη στενότερου ολιγοπωλίου.

86 Αντιθέτως, η αγορά εξοπλισμού χειμερινών αθλημάτων είναι άκρως ανταγωνιστική και ο χαρακτήρας αυτός ενισχύεται από την εμφάνιση νέων ανταγωνιστικών προϊόντων. Η πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής είναι κατά τούτο βαρύτερη καθόσον η κρίση στην αγορά αυτή είναι πολύ σοβαρότερη απ' όσο δέχεται η απόφαση.

87 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την HTM και την Αυστριακή Δημοκρατία, υποστηρίζει, κατά τα ουσιώδη, ότι οι σχετικές αγορές κυριαρχούνται σε μεγάλο βαθμό από ένα μικρό αριθμό επιχειρήσεων και ότι η συστολή των αγορών αυτών δεν είναι τόσο οξεία όσο ισχυρίζεται η προσφεύγουσα.

88 Βάσει της δικογραφίας, το Πρωτοδικείο δεν θεωρεί ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ως ολιγοπωλιακή τη διάρθρωση των σχετικών αγορών. Ειδικότερα, τα έγγραφα που η ίδια η Salomon επισυνήψε στην προσφυγή της δεν είναι ικανά να αντικρούσουν την εκτίμηση της Επιτροπής.

89 Επιπλέον, τα στατιστικά στοιχεία που έλαβε υπόψη η Επιτροπή για να εκτιμήσει τη σοβαρότητα της συστολής της αγοράς σκι κατά τα πέντε έτη που προηγήθηκαν της εκδόσεως της απόφασης δεν εμφανίζουν πολύ μεγάλες διαφορές από τα στοιχεία που επικαλείται η προσφεύγουσα.

90 Κατά συνέπεια, δεν αποδεικνύεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην εκ μέρους της Επιτροπής ανάλυση των σχετικών αγορών.

91 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, της ανεπάρκειας του σχεδίου αναδιαρθρώσεως

92 Η Salomon υποστηρίζει, πρώτον, ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης εμφανίζεται ως συνέχεια πολυαρίθμων εισφορών κεφαλαίου και καλύπτει μεγάλο χρονικό διάστημα. Δεύτερον, είναι σαφές ότι η αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης εξαρτάται σχεδόν αποκλειστικά από τις ληφθείσες ενισχύσεις και από αυτές που η επιχείρηση θα λάβει μέχρι το 1999. Η Salomon προσάπτει, τρίτον, στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη την κατάσταση των ανταγωνιστών της HTM, οι οποίοι αναγκάστηκαν από την κρίση της αγοράς, όπως η προσφεύγουσα, να λάβουν σημαντικά εσωτερικά και εξωτερικά μέτρα αναδιάρθρωσης χωρίς να τύχουν εισφορών κεφαλαίου εκ μέρους του κράτους. Λαμβανομένων υπόψη των εναλλακτικών λύσεων στις οποίες στηρίχθηκαν οι προβλέψεις της HTM, η Επιτροπή δεν ήταν δυνατό να αγνοεί ότι τα μέτρα που μελετούσε να λάβει η HTM συνδέονταν όχι με την προσπάθεια αναδιάρθρωσής της, αλλά με την κρίση που πλήττει την αγορά και επομένως δεν παρουσίαζαν τίποτα το εξαιρετικό. Η Salomon φρονεί, τέταρτον, ότι η συμβολική τιμή του +/- 0,7 MECU (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω) που κατέβαλε ο όμιλος Eliasch για την αγορά της HTM απέδειξε την έλλειψη χρηματοοικονομικού κινδύνου για τον αγοραστή.

93 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη κατά τα ουσιώδη από τις παρεμβαίνουσες, αντιτάσσει ότι η περίοδος των τριών έως τεσσάρων ετών που έγινε δεκτή εν προκειμένω αποτελεί εύλογη περίοδο για μια επιχείρηση όπως η HTM. Αφού εξέτασε το σχέδιο αναδιαρθρώσεως, η Επιτροπή θεώρησε ότι τα μελετώμενα δρακόντεια εσωτερικά μέτρα αρκούσαν για να μπορέσει η HTM να ανακτήσει μακροπρόθεσμα τη βιωσιμότητά της, σύμφωνα με όσα ορίζουν οι κατευθυντήριες γραμμές.

94 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι οι διάφορες δόσεις της ενίσχυσης πρέπει να θεωρηθούν ως συνιστώσες μία και την αυτή ενίσχυση. Επιπλέον, δεν προκύπτει ότι η περίοδος των τριών έως τεσσάρων ετών αποτελεί προδήλως υπερβολικά μεγάλη προθεσμία για την ανάκτηση της βιωσιμότητας της HTM μακροπρόθεσμα. Η ίδια η προσφεύγουσα επισήμανε την πολύ κακή οικονομική κατάσταση της ενισχυομένης επιχείρησης, η ανάκτηση της βιωσιμότητας της οποίας θα απαιτήσει οπωσδήποτε χρόνο. Εν πάση περιπτώσει, από το κείμενο της απόφασης προκύπτει ότι το σχέδιο αναδιαρθρώσεως προβλέπει την εξισορρόπηση της HTM στον τομέα εκμεταλλεύσεως για το 1996 και την ανάκτηση της αποδοτικότητας για το 1997. Μόνον ο τελικός στόχος του σχεδίου, της εισαγωγής στο χρηματιστήριο, προβλέπεται για το 1998 ή το 1999.

95 Η δεύτερη αιτίαση της Salomon στηρίζεται σε εσφαλμένη αφετηρία. Συγκεκριμένα, η ημερομηνία μέχρι την οποία πρέπει να καταβληθεί η τελευταία δόση της ενίσχυσης καθορίζεται από την απόφαση στις 31 Μαρτίου 1998, ενώ η νέα εισφορά κεφαλαίου ύψους +/- 48 MECU (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω) που προβλέπεται για το τέλος του 1999 δεν προέρχεται από κρατικούς πόρους. Κατά το μέρος που υποστηρίζεται ότι η ανάκτηση της βιωσιμότητας της HTM οφείλεται σχεδόν εξ ολοκλήρου στο ποσό της ενίσχυσης, η αιτίαση πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο του λόγου ακυρώσεως ότι η ενίσχυση εμφανίζεται δυσανάλογα υψηλή (βλ. σκέψεις 123 επ. κατωτέρω).

96 Σχετικά με την τρίτη αιτίαση, αρκεί να σημειωθεί ότι το ενδεδειγμένο των μέτρων ανδιάρθρωσης μιας επιχείρησης εξαρτάται από τη συγκεκριμένη κατάστασή της (βλ. απόφαση British Airways κ.λπ. κατά Επιτροπής, όπ.π., σκέψη 286).

97 Κατά τα λοιπά, το κόστος των ενεργειών αναδιαρθρώσεως της Salomon, που η ίδια υπολόγισε σε 90 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (FRF) (+/- 14 MECU), ανάγεται σε άλλη τάξη μεγέθους από το συνολικό κόστος της αναδιάρθρωσης της HTM. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να αντιτάξει στην Επιτροπή ότι τα μελετώμενα από την HTM μέτρα δεν έχουν τίποτα το εξαιρετικό.

98 Πρέπει εξάλλου να θεωρηθεί ότι η απόφαση εξαρτά την έγκριση της ενίσχυσης από την εγκατάλειψη μη προσοδοφόρων ομάδων προϊόντων, την επιστροφή της HTM

στις βασικές της δραστηριότητες, τη μείωση του κόστους διαχειρίσεως, παραγωγής και διανομής, καθώς και τη μείωση του προσωπικού.

99 Λόγω της υπερχρεώσεως της HTM, η ευθυγράμμιση του σχεδίου αναδριαρθρώσεώς της με τα σχέδια που εφάρμοσαν οι ανταγωνιστές της θα ήταν ικανή να θέσει σε κίνδυνο την επιβίωση της HTM, η οποία ωστόσο κρίνεται αναγκαία για τη διατήρηση της ανταγωνιστικής διάρθρωσης των σχετικών αγορών.

100 Τέλος, η προσφεύγουσα, που με την τέταρτη αιτίαση λαμβάνει μόνο υπόψη την τιμή αγοράς της HTM +/- 0,7 MECU που κατέβαλε ο όμιλος Eliasch (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω), αντιπαρέρχεται το στοιχείο ότι, επιπλέον του ποσού αυτού, ο όμιλος Eliasch δεσμεύτηκε αμετάκλητα να εισφέρει στην HTM +/- 2 MECU αμέσως μετά την εκ μέρους της Επιτροπής έγκριση των μέτρων της AT και +/- 20 MECU, πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1998 (βλ. σκέψεις 12 και 29 ανωτέρω).

101 Επομένως, δεν αποδείχθηκε πρόδηλη πλάνη της Επιτροπής στην εκτίμηση της ικανότητας του σχεδίου αναδιάρθρωσης να αποκαταστήσει εντός ευλόγου χρόνου τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της HTM.

102 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, της ανεπάρκειας των μειώσεων της ικανότητας παραγωγής και της παύσεως της παραγωγής ορισμένων ομάδων προϊόντων που επιβλήθηκαν στην HTM

103 Η Salomon αμφισβητεί, αφενός, ότι οι μειώσεις της ικανότητας παραγωγής που απαιτεί η απόφαση θα επιφέρουν, σ' έναν τομέα που χαρακτηρίζεται από υπερ-

βάλλουσα ικανότητα παραγωγής και ύφεση, μείωση των μεριδίων αγοράς της HTM υπέρ των ανταγωνιστών της και, αφετέρου, ότι η αποχώρηση της HTM από ορισμένους χώρους και ορισμένους τομείς δραστηριότητας θα δώσουν τη δυνατότητα στους εν λόγω ανταγωνιστές να ενισχύσουν τη θέση τους στις αγορές ώστε να αντισταθμιστεί η χορήγηση των ενισχύσεων.

104 Καίτοι μπορεί να πραγματοποιηθεί μείωση της ικανότητας παραγωγής μέσω μεταβολής των μεθόδων παραγωγής, αυτή δεν μπορεί να είναι αμετάκλητη, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, παρά μόνο αν συνδέεται στενά με σημαντική μείωση του προσωπικού ή ελάττωση ή οριστική παύση των ικανοτήτων παραγωγής. Ακριβώς όμως μετά τις διαπραγματεύσεις μεταξύ AT και ομίλου Eliasch, εγκαταλείφθηκε η προοπτική μειώσεως των ικανοτήτων παραγωγής και του προσωπικού. Τα αυστριακά εργοστάσια παραγωγής διατηρήθηκαν με γνώμονα θεωρήσεις κοινωνικές ή πολιτικές. Επιπλέον, η διαρκής εκμετάλλευση του εργοστασίου του Tallin, συνέπεια της μετατοπίσεως της παραγωγής υποδημάτων στην Εσθονία, δίνει στην HTM τη δυνατότητα να μειώσει τις δαπάνες της, αλλά δεν συνεπάγεται την αναγκαία για την εξυγίανση του τομέα μείωση της ικανότητας παραγωγής.

105 Το σχέδιο αναδιαρθρώσεως έπρεπε να εξασφαλίζει την εφαρμογή δρακόντειας μείωσης της παραγωγής και όχι μόνο της ικανότητας παραγωγής και του προσωπικού, που δεν οδηγούν αυτομάτως σε μείωση της παραγωγής. Οι προβλεπόμενες μειώσεις της παραγωγής, ιδίως στα αυστριακά εργοστάσια, δεν εφαρμόστηκαν προκειμένου να υπάρξει ανταπόκριση στην επιθυμία των αυστριακών δημοσίων αρχών να διατηρηθεί ένα συγκεκριμένο επίπεδο απασχόλησης.

106 Σύμφωνα με ορισμένα άρθρα που δημοσιεύθηκαν στον αυστριακό Τύπο, ο κύκλος εργασιών της HTM όχι μόνο δεν μειώθηκε, αλλά αυξήθηκε στις γραμμές ειδών χειμερινών αθλημάτων, με εξαίρεση, ίσως, τους δετήρες. Επιπλέον, η HTM ανήγγειλε αυξήσεις της παραγωγής σκι και δετήρων για την περίοδο 1997/1998, σε σχέση με την περίοδο 1996/1997. Η HTM δηλαδή, χάρη στην ενίσχυση μέσω δημοσίων πόρων, ανέπτυξε μια επιτεθική εμπορική πολιτική που χαρακτηρίζεται από τιμές κατά κανόνα χαμηλότερες των τιμών των ανταγωνιστών της. Οι εκ μέρους της HTM δύο προσφορές συνεργασίας σε ανταγωνιστές αποδεικνύουν ότι δεν έγιναν μειώσεις ικανότητας παραγωγής που έπρεπε να γίνουν.

107 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, αν πράγματι γίνουν μειώσεις της ικανότητας παραγωγής εντός των τριών προβλεπομένων ετών, σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούν να χαρακτηριστούν ως ανάλογες σε σχέση με το ύψος της ενίσχυσης.

108 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τις παρεμβαίνουσες, παρατηρεί κατά τα ουσιώδη ότι η HTM κλήθηκε να πραγματοποιήσει σημαντικές μειώσεις της ικανότητας παραγωγής.

109 Εξετάζοντας τα μέτρα που ελήφθησαν για να αποφευχθούν οι αδικαιολόγητες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, η Επιτροπή έλαβε δεόντως υπόψη τον αντίκτυπο της μειώσεως της ζητήσεως που σημειώθηκε κατά τα τελευταία έτη.

110 Ο ισχυρισμός της Salomon ότι η ενίσχυση έδωσε τη δυνατότητα στην HTM να αναπτύξει μια επιθετική εμπορική πολιτική είναι αόριστος και δεν επιρρωννύεται από πραγματικά στοιχεία. Αντιθέτως, η HTM επιδιώκει να αυξήσει τα κέρδη της επικεντρώνοντας την παραγωγή της σε προϊόντα που παρέχουν μεγάλα περιθώρια κέρδους.

111 Το Πρωτοδικείο δέχεται, πρώτον, ότι η εξομοίωση από την προσφεύγουσα των μειώσεων της ικανότητας παραγωγής με τη μείωση προσωπικού στηρίζεται σε εσφαλμένη αφετηρία. Συγκεκριμένα, η σχέση μεταξύ του αριθμού των υπαλλήλων και της ικανότητας παραγωγής εξαρτάται από πολυάριθμους παράγοντες, ιδίως από τα παραγόμενα προϊόντα και τη χρησιμοποιούμενη τεχνολογία. Ειδικότερα, η εγγύηση των θέσεων εργασίας που περιορίζεται σε τρία από τα εργοστάσια του ομίλου και σε τρία έτη δεν εμπόδισαν το κλείσιμο του εργοστασίου συναρμολογήσεως του Neusiedl.

112 Κατά τα λοιπά, ο ισχυρισμός περί εγκαταλείψεως της προοπτικής μειώσεως του προσωπικού δεν στηρίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία. Αντιθέτως, η Αυστριακή Δημοκρατία υποστήριξε, χωρίς να αντικρουστεί επ' αυτού από την προσφεύγουσα, ότι οι μειώσεις προσωπικού στα αυστριακά εργοστάσια ανήλθαν σε ποσοστό 20 έως 50 % του προσωπικού, σύμφωνα με όσα προβλέπει η απόφαση (σημείο 2, ενδέκατο εδάφιο, τελευταία φράση) και ότι οι μειώσεις προσωπικού που έγιναν από το 1995 είναι σημαντικές.

113 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, δεύτερον, ότι η προσφεύγουσα δεν στηρίζει σε κανένα πραγματικό στοιχείο τον ισχυρισμό της σχετικά με την εγκατάλειψη της προοπτικής μειώσεως της ικανότητας παραγωγής τη στιγμή μάλιστα που το σχέδιο αναδιάρθρωσης που προβλέπει αυτές τις μειώσεις πρέπει να εφαρμοστεί, σύμφωνα με το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, της απόφασης, όπως υποβλήθηκε στην Επιτροπή.

114 Πρέπει να σημειωθεί, ειδικότερα, ότι η μετατόπιση στην Εσθονία της παραγωγής υποδημάτων σκι με φθηνό εργατικό δυναμικό έχει ως κύριο στόχο να μειώσει το κόστος παραγωγής, δεν αποκλείει όμως καθόλου τη μείωση της ικανότητας παραγωγής.

115 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί, τρίτον, ότι η αύξηση του κύκλου εργασιών και η επιθετική εμπορική πολιτική της HTM για τις οποίες κάνει λόγο η Salomon, αν υποτεθεί ότι αποδεικνύονται, ανάγονται σε στοιχεία μεταγενέστερα της εκδόσεως της απόφασης. Όμως, οι περίπλοκες εκτιμήσεις της Επιτροπής πρέπει να εξετάζονται μόνο σε συνάρτηση με τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της όταν προέβη σ' αυτές (απόφαση British Airways κ.λπ. κατά Επιτροπής, όπ.π., σκέψη 81).

116 Εν πάση περιπτώσει, η απόφαση διευκρινίζει, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο εφαρμογής επιθετικής πολιτικής πωλήσεων από την HTM, ότι ο συνολικός κύκλος εργασιών της έπρεπε να μειωθεί μέχρι το 1996 και στη συνέχεια να αυξηθεί ελαφρά παραμένοντας πάντως, το 1998, κάτω του επιπέδου του 1994.

117 Τέλος, το Πρωτοδικείο κρίνει, τέταρτον, ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι οι μειώσεις της ικανότητας παραγωγής από 9 έως 59 % που κλήθηκε να πραγματοποιήσει η HTM στις αγορές με διαρθρωτική υπερβάλλουσα ικανότητα (σκι, δετήρες και υποδήματα σκι και ρακέτες τένις) που προβλέπονται, κατά το μεγαλύτερο μέρος, ήδη από το πρώτο μέρος της αναδιάρθρωσης, είναι προδήλως ανεπαρκείς για να δώσουν τη δυνατότητα στους ολιγάριθμους ανταγωνιστές να ενισχύσουν τη θέση τους στις εν λόγω αγορές, στις οποίες η HTM είχε το 1994, σε παγκόσμια κλίμακα, μερίδια από 11 έως 32 %.

118 Εξάλλου, η ίδια η Salomon δήλωσε, με τις παρατηρήσεις που κατέθεσε στο πλαίσιο της διαδικασίας εξετάσεως, ότι το σχέδιο αναδιοργανώσεως ενείχε ένα θετικό για ολόκληρο τον τομέα στοιχείο, εφόσον καταλήξει τελικά σε μείωση της ικανότητας παραγωγής της HTM τόσο στο αλπινικό σκι (- 25 % όπως ανακοινώθηκε) όσο και στους δετήρες αλπινικού σκι (- 42 % όπως ανακοινώθηκε). Ακριβώς όμως η απόφαση κάνει λόγο για μείωση της ικανότητας παραγωγής, στις δύο αυτές αγορές, κατά 39 και 59 % αντιστοίχως.

119 Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη, πέραν της μειώσεως της ικανότητας παραγωγής, που χαρακτηρίζεται στο διατακτικό της απόφασης ως απαρέγκλιτη, και άλλα μέτρα ανδιαρθρώσεως που επιβάλλει η απόφαση, όπως η παύση των δραστηριοτήτων στον τομέα του γκολφ, η προοδευτική κατάργηση ομάδων μη προσοδοφόρων προϊόντων, η εγκατάλειψη του τομέα των αθλητικών ενδυμάτων, ο περιορισμός των σειρών προϊόντων καθώς και η αποχώρηση από ορισμένες εξειδικευμένες αγορές, όπως το σκι ανωμάλου και ο δανεισμός σκι.

120 Σε τελική ανάλυση, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι τέσσερις τομείς που εμφανίζουν πλεόνασμα παραγωγής, στους οποίους έγιναν οι μειώσεις της ικανότητας παραγωγής, αντιπροσωπεύουν άνω του 60 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε η HTM το 1994 και ότι η πλήρης εγκατάλειψη ορισμένων τομέων δραστηριότητας από την HTM συνεπάγεται απώλεια κύκλου εργασιών 245 εκατομμυρίων USD, ήτοι +/- 196 MECU. Επομένως, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο ότι τυχόν αυστηρότερα μέτρα αναδιοργανώσεως θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της HTM.

121 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή έσφαλε προδήλως κρίνοντας επαρκείς τις μειώσεις της ικανότητας παραγωγής και την παύση από την HTM της παραγωγής ορισμένων προϊόντων.

122 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά το δυσανάλογον της ενίσχυσης

123 Η Salomon θεωρεί δυσανάλογα μεγάλο το ποσό της ενίσχυσης ύψους +/- 118 MECU (βλ. σκέψη 20 ανωτέρω), καθόσον αντιπροσωπεύει άνω του 90 % του κόστους αναδιάρθρωσης που η Επιτροπή εκτίμησε σε +/- 127 MECU. Αυτό αποδεικνύει την έλλειψη ισορροπίας μεταξύ της προσπάθειας που πραγματοποίησε η HTM και των εξόδων με τα οποία επιβαρύνθηκε το Αυστριακό Δημόσιο. Το ποσό της ενίσχυσης είναι εξάλλου δυσανάλογο σε σχέση με τις δεσμεύσεις που ανέλαβε ο όμιλος Eliasch, πέραν του αβέβαιου χαρακτήρα τους, δεδομένου ότι η τιμή αγοράς της HTM είναι, όπως επισήμανε η ίδια η Επιτροπή, πολύ χαμηλότερη του ποσού της ενίσχυσης.

124 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη κατά τα ουσιώδη από τις παρεμβαίνουσες, ανταπαντά ότι το ποσό των +/- 118 MECU είναι απολύτως αναγκαίο για να μπορέσει η HTM να εφαρμόσει τα μέτρα που προβλέπει το σχέδιο αναδιαρθρώσεως. Η ενίσχυση θα χρησιμοποιηθεί μόνο για τη μείωση του βραχυπροθέσμου χρέους της HTM και για την αναδιάρθρωση των οικείων τομέων.

125 Η HTM διευκρινίζει ότι δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη οι χρηματοοικονομικές δεσμεύσεις που ανέλαβαν οι επενδυτές, οι οποίες απλώς προστίθενται στις δικές της προσπάθειες. Κατά τα λοιπά, οι προσπάθειες αυτές, αντίθετα με τον ισχυρισμό της Salomon, είναι σημαντικές σε σχέση με την αξία της HTM όπως προσδιορίστηκε κατά τη διαδικασία της πωλήσεως κατά πλειοδοσία.

126 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι οι άμεσες δαπάνες αναδιάρθρωσης, που η Επιτροπή υπολόγισε σε +/- 127 MECU στο σημείο 8.2 της αποφάσεως, αντιπροσωπεύουν μέρος μόνο του συνολικού κόστους της αναδιάρθρωσης της HTM, για το οποίο γίνεται λόγος στο σημείο 8.3 της αποφάσεως.

127 Απαντώντας στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή διευκρίνισε, αφενός, ότι στις άμεσες δαπάνες αναδιάρθρωσης προστίθενται και άλλες δαπάνες που ανάγονται στη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση της HTM, όπως οι επενδύσεις ορθολογικής λειτουργίας, η εξόφληση και η αναδιάρθρωση των χρεών.

128 Η Επιτροπή παρατήρησε, εξάλλου, ότι το συνολικό κόστος της αναδιάρθρωσης χρηματοδοτείται από τέσσερις διαφορετικές πηγές και συγκεκριμένα από την εισφορά κεφαλαίου του ομίλου Eliasch ύψους +/- 22 MECU (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω), τη μερική παραίτηση των τραπεζών από τις πιστώσεις τους και τους τόκους μέχρι ποσού 47 MECU (βλ. σκέψη 14 ανωτέρω), την ενίσχυση (+/- 118 MECU) (βλ. σκέψη 20 ανωτέρω) και, τέλος, τη συνεισφορά της HTM, που θα ληφθεί από τους ιδίους πόρους της επιχείρησης, μέχρι ποσοστού 36 % του συνόλου των δαπανών αναδιάρθρωσης.

129 Εξ αυτού προκύπτει σε τελική ανάλυση ότι το συνολικό ύψος των δαπανών αναδιάρθρωσης ανέρχεται σε ποσό πλέον των 290 MECU και ότι το ποσό της ενίσχυσης είναι χαμηλότερο από το μισό του εν λόγω ποσού.

130 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι δεν αποδεικνύεται πρόδηλη πλάνη της Επιτροπής στην εκτίμηση της αναλογικότητας του ποσού της ενίσχυσης σε σχέση με το σύνολο του κόστους αναδιάρθρωσης της HTM.

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, δηλαδή της μη τηρήσεως των όρων εγκρίσεως της ενίσχυσης

131 Η Salomon αμφιβάλλει ότι η HTM θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που συνεπάγεται το πρόγραμμα αναδιαρθρώσεώς της. Πρώτον, η HTM ανακοίνωσε διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων της, ενώ η απόφαση την υποχρεώνει να περιοριστεί στις βασικές δραστηριότητες χωρίς να έχει τη δυνατότητα διεισδύσεως σε νέα τμήματα της αγοράς. Δεύτερον, η HTM πρότεινε στην προσφεύγουσα να της προμηθεύσει υποδήματα σκι. Τέλος, τρίτον, η HTM φέρεται ότι συνήψε σύμβαση με την εταιρία Kästle για την παραγωγή σκι για λογαριασμό της επιχείρησης αυτής.

132 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη κατά τα ουσιώδη από τις παρεμβαίνουσες, απαντά ότι η εκτέλεση της αποφάσεως ουδόλως επηρεάζει τη νομιμότητά της, εφόσον όλα τα περιστατικά στα οποία η Salomon στηρίζει τους ισχυρισμούς της είναι μεταγενέστερα της εκδόσεώς της. Η διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων της HTM ουδόλως απαγορεύεται από το σχέδιο ανδιάρθρωσης που ενέκρινε η Επιτροπή ούτε είναι ασυμβίβαστη προς αυτό.

133 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η νομιμότητα της απόφασης δεν εξαρτάται από ενδεχόμενες δυνατότητες παρακάμψεώς της (βλ. κατ' αυτή την έννοια απόφαση British Airways κ.λπ. κατά Επιτροπής, όπ.π., σκέψη 291).

134 Εν πάση περιπτώσει, πέραν του ότι αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι θεωρητικός, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι δεν αποδεικνύεται ότι η HTM διαφοροποίησε τις δραστηριότητές της κατά παράβαση των όρων εγκρίσεως της ενίσχυσης.

135 Πρώτον, όπως προκύπτει από το απόκομμα εφημερίδας που προσκόμισε η Salomon για να στηρίξει τον ισχυρισμό της, η HTM απλώς ανακοίνωσε τη μη επιβεβαιωθείσα πρόθεσή της να κυκλοφορήσει στην αγορά τροχοπέδιλων μια νέα γενιά προϊόντων, αφενός, και ότι άρχισε να παράγει ένα νέο τύπο σκι, αφετέρου. Η απόφαση όμως προβλέπει μεν, για μια πρώτη περίοδο, την επικέντρωση της εκμεταλλεύσεως της HTM στις βασικές δραστηριότητές της, πλην όμως προβλέπει ενέργειες εμπορικής

προωθήσεως και την παραγωγή προϊόντων καινοτομίας και υψηλής τεχνολογίας, στη συνέχεια δε, μετά την πραγματοποίηση της αναδιάρθρωσης, την επέκταση της εμπορικής δραστηριότητας προς την κατεύθυνση νέων προϊόντων (σημείο 5 της αποφάσεως), εφόσον το επιτρέψουν τα κέρδη που θα προέλθουν από την ανάκτηση της βιωσιμότητας της επιχείρησης.

136 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε κατά τι η προσφορά της HTM να παραγάγει σκι και υποδήματα σκι για λογαριασμό των ανταγωνιστών της συνιστά αφ' εαυτής παράβαση των όρων εγκρίσεως της ενίσχυσης που έθεσε η απόφαση.

137 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του ογδόου λόγου ακυρώσεως, ότι δηλαδή η Επιτροπή αδυνατεί να ελέγξει την εφαρμογή της απόφασης

138 Η Salomon υποστηρίζει ότι, λόγω της χρονικής κλιμακώσεως των ποσών που εισφέρονται στο κεφάλαιο της HTM, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να ελέξγει αποτελεσματικά τις συνέπειές τους, διότι δεν εξάρτησε την καταβολή κάθε νέας δόσης από την τήρηση των όρων που επέβαλε για την καταβολή της προηγούμενης δόσης.

139 Η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες παρατηρούν ότι η καθής δεν είχε την υποχρέωση να εξαρτήσει από προηγουμένη έγκριση την καταβολή των υπολοίπων ποσών της ενίσχυσης και ότι η έγκριση της ενίσχυσης εξαρτήθηκε από όρους των οποίων την τήρηση έχει τη δυνατότητα να ελέγξει η Επιτροπή.

140 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, κατά το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, της απόφασης, η HTM οφείλει να υποβάλλει δύο φορές τον χρόνο έκθεση επί της προόδου της αναδιάρθρωσης από την οποία θα προκύπτει η οικονομική ανάπτυξη και τα οικονομικά αποτελέσματά της καθώς και η συμφωνία τους με το σχέδιο αναδιάρθρωσης. Επιπλέον, η HTM οφείλει να υποβάλει τους ετήσιους λογαριασμούς των επιχειρήσεών της για τα έτη 1995 έως 1999, έως το τέλος Ιουνίου του επομένου έτους.

141 Εν πάση περιπτώσει, αν προκύπτει ότι δεν τηρούνται οι όροι εγκρίσεως της ενίσχυσης, στην Επιτροπή εναπόκειται να προσφύγει απευθείας στο Δικαστήριο κατά παρέκκλιση από το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 226 ΕΚ), βάσει του άρθρου 93, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης (βλ. συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 1992, C-294/90, British Aerospace και Rover κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-493, σκέψη 11).

142 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του ενάτου λόγου ακυρώσεως, της ελλιπούς αιτιολογίας της αποφάσεως

143 Η Salomon ισχυρίζεται ότι η απόφαση δεν αποδεικνύει τον ολιγοπωλιακό χαρακτήρα της αγοράς ούτε κατά ποιο τρόπο η μείωση της ικανότητας παραγωγής της HTM θα δώσει τη δυνατότητα στους άλλους ανταγωνιστές να επωφεληθούν νέων αγορών. Κανένα στοιχείο δεν παρατίθεται που να δικαιολογεί γιατί δεν ελήφθησαν υπόψη, αφενός, οι τεχνικές και εμπορικές εξελίξεις που γνωρίζει ο τομέας του εξοπλισμού χειμερινών αθλημάτων και, αφετέρου, η δέσμευση διατηρήσεως των θέσεων απασχολήσεως. Η απόφαση δεν παραθέτει στοιχεία σχετικά με τις επί μέρους κατηγορίες των δαπανών αναδιάρθρωσης. Μεγάλη σύγχυση επικρατεί όσον αφορά το ζήτημα της αναλογικότητας της ενίσχυσης. Η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την έλλειψη ελέγχου της χρησιμοποιήσεως των ενισχύσεων ενόψει διαφοροποιήσεως της παραγωγής σε υποκατηγορίες προϊόντων ακόμη περισσότερο

ανταγωνιστικών από τα παραδοσιακά προϊόντα. Τέλος, η αιτιολογία της απόφασης δεν παρέχει τη δυνατότητα να εκτιμηθεί η φύση, τα επί μέρους στοιχεία, τα αποτελέσματα, η έκταση και η έγκριση του σχεδίου αναδιάρθρωσης της HTM.

144 Η Επιτροπή, η HTM και η Αυστριακή Δημοκρατία φρονούν αντιθέτως ότι η απόφαση ανταποκρίνεται στα περί αιτιολογίας κριτήρια της νομολογίας.

145 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι από την αιτιολογία που επιβάλλει το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ) πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη πράξη, ώστε οι μεν ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους θεσπίστηκε το μέτρο, προκειμένου να προασπίσουν τα δικαιώματά τους, ο δε κοινοτικός δικαστής να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του. Η αιτιολογία πάντως δεν απαιτείται να εξειδικεύει όλα τα έχοντα σχέση με την υπόθεση πραγματικά και νομικά στοιχεία. Ειδικότερα, η Επιτροπή μπορεί να περιοριστεί να εκθέσει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία ενόψει της οικονομίας των αποφάσεων που λαμβάνει προκειμένου να εξασφαλίσει την εφαρμογή των περί ανταγωνισμού κοινοτικών κανόνων (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 1998, T-16/96, Cityflyer Express κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-757, σκέψεις 64 και 65).

146 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση των προηγουμένων λόγων ακυρώσεως, από την αιτιολογία της αποφάσεως προκύπτει, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 190 της Συνθήκης, κατά τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο παρερμηνείες, η συλλογιστική της Επιτροπής, λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων που έδωσε η Επιτροπή με τα υπομνήματά της και με τις απαντήσεις της στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου. Συνεπώς, η αιτιολογία της απόφασης έδωσε τη δυνατότητα, αφενός, στην προσφεύγουσα να γνωρίσει τους λόγους που υπαγόρευσαν το ληφθέν μέτρο προκειμένου να προασπίσει τα συμφέροντά της και να ελέγξει το βάσιμο της απόφασης και, αφετέρου, στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Μαρτίου 1998, Preussag Stahl κατά Επιτροπής, T-129/96, Συλλογή 1998, σ. II-609, σκέψη 93).

147 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος ακυρώσεως.

148 Απ' όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

149 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής και της παρεμβαίνουσας ΗΤΜ σύμφωνα με το σχετικό αίτημά τους.

150 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επομένως, η Αυστριακή Δημοκρατία πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής και της παρεμβαίνουσας** Head Tyrolia Mares.

3) **Η Αυστριακή Δημοκρατία φέρει τα δικά της έξοδα.**

Potocki Lenaerts Bellamy

Azizi Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Οκτωβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

A. Potocki

Περιεχόμενα

Νομικό πλαίσιο της διαφοράς Ii-2930

Ιστορικό της διαφοράς Ii-2931

Διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου Ii-2939

Αιτήματα των διαδίκων Ii-2940

Επί του παραδεκτού Ii-2941

Επί της ουσίας Ii-2943

Έκταση του ελέγχου νομιμότητας που ασκεί το Πρωτοδικείο ως προς το συμβιβαστό της επίδικης ενίσχυσης αναδιαρθρώσεως (στο εξής: ενίσχυση) Ii-2943

Επί των χρηματοοικονομικών πράξεων που η απόφαση δεν έλαβε υπόψη για την έγκριση της ενίσχυσης Ii-2944

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι δηλαδή η ενίσχυση δεν εμφανίζει ενότητα Ii-2949

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ότι δηλαδή είναι παράνομη η αναφορά στην ολιγοπωλιακή διάρθρωση των αγορών των ειδών χειμερινών αθλημάτων Ii-2950

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, της εσφαλμένης αναλύσεως των σχετικών αγορών .. Ii-2951

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, της ανεπάρκειας του σχεδίου αναδιαρθρώσεως .. Ii-2953

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, της ανεπάρκειας των μειώσεων της ικανότητας παραγωγής και της παύσεως της παραγωγής ορισμένων ομάδων προϊόντων που επιβλήθηκαν στην ΗΤΜ Ii-2955

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά το δυσανάλογον της ενίσχυσης Ii-2960

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, δηλαδή της μη τηρήσεως των όρων εγκρίσεως της ενίσχυσης Ii-2962

Επί του ογδόου λόγου ακυρώσεως, ότι δηλαδή η Επιτροπή αδυνατεί να ελέγξει την εφαρμογή της απόφασης Ii-2963

Επί του ενάτου λόγου ακυρώσεως, της ελλιπούς αιτιολογίας της αποφάσεως Ii-2964

Επί των δικαστικών εξόδων Ii-2966